

Rătăcire

Alexandru Cristian

În lume o frunză cade
un pom asuprit de vânt se rupe
un slujitor drept cade
o inimă bună se rupe.

eu mă rog și uit ruga
viața mi-o duc între cer și lut
pe rugul vieții marea va spumega
cât inima mea va trăi și voi uita...

apoi și aerul curat și argintul
stelelor și nepătrunsul albastru
al ochilor tăi.
Doar tu
mă poți scoate din beznă și rătăcire
O înger, du-mă la mântuire!